

Raadsvergadering d.d. : 17 september 2012

Besluit nummer : RB12.0163

Onderwerp : Vaststellen van de Afstemmingsverordening IOAW en IOAZ 2012 - 2

De raad van de gemeente Den Helder;

gelezen het raadsvoorstel nummer RVO12.0241 van het college van burgemeester en wethouders van Den Helder van 14 augustus 2012;

gelezen het advies van de Cliëntenadviesraad WWB;

gelet op artikel 147, eerste en derde lid en artikel 108, tweede lid, Gemeentewet, artikel 35, eerste lid, onderdeel b en artikel 20, tweede lid IOAW, evenals artikel 35, eerste lid, onderdeel b en artikel 20, eerste lid IOAZ;

kennis genomen hebbende van de voorbereidende commissievergadering Maatschappelijke ontwikkeling op 10 september 2012;

besluit:

de Afstemmingsverordening IOAW en IOAZ 2012 -2 vast te stellen en wel als volgt

Afstemmingsverordening IOAW en IOAZ 2012 - 2

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsomschrijving

1. Alle begrippen die in deze verordening zijn gebruikt en niet nader worden omschreven, hebben dezelfde betekenis als in de Algemene wet bestuursrecht.
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a. IOAW Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
 - b. IOAZ: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
 - c. uitkeringsnorm: de op belanghebbende van toepassing zijnde netto grondslag, bedoeld in artikel 5, vierde lid IOAW/IOAZ;
 - d. verlaging: het verlagen van de uitkeringsnorm op grond van artikel 20, tweede lid IOAW en artikel 20, eerste lid IOAZ evenals het blijvend of tijdelijk (gedeeltelijk) weigeren van een uitkering op grond van artikel 20, eerste lid IOAW en artikel 20, tweede lid IOAZ;
 - e. inkomen: inkomen als bedoeld in artikel 8 IOAW/IOAZ;
 - f. benadelingbedrag: bruto bedrag dat als gevolg van het niet of niet behoorlijk nakomen van een inlichtingenverplichting ten onrechte is verleend als uitkering op grond van de IOAW/IOAZ;
 - g. belanghebbende: hij die recht heeft op een uitkering op grond van de IOAW evenals hij die recht heeft op een uitkering op grond van de IOAZ;
 - h. college: het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 2. Het toepassen van een verlaging

1. In overeenstemming met deze verordening wordt een verlaging toegepast indien de belanghebbende:
 - a. naar het oordeel van het college niet of onvoldoende de verplichtingen voortvloeiende uit de wet dan wel artikel 30c, tweede en derde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen nakomt;
 - b. blijkt heeft gegeven van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan;
 - c. zich jegens het college zeer ernstig heeft misdragen.
2. De verlaging wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende en kan daarom afwijken van de in deze verordening genormeerde verlagingen.
3. Het toepassen van de verlagingen in de praktijk wordt tweemaal per jaar geëvalueerd in de commissie Maatschappelijke Ondersteuning.

Artikel 3. Indeling in categorieën

Voor de bepaling van de hoogte van de verlagingen wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 2, tweede lid, een categorie-indeling gehanteerd op basis van de verwijtbare gedraging.

Hoofdstuk 2 Categorieën

Artikel 4. Eerste categorie

1. a. Het niet, onvoldoende of niet binnen een door het college gestelde termijn nakomen van de inlichtingen en medewerkeringsplicht als bedoeld in artikel 13 IOAW/IOAZ, voor zover dit niet heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag ontvangen van uitkering;
 - b. Het niet, onvoldoende of niet binnen een door het college gestelde termijn nakomen van de inlichtingen en medewerkeringsplicht als bedoeld in artikel 30c van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
 - c. Het niet als werkzoekende geregistreerd zijn of blijven bij het Uitvoeringsinstituut werknemers-verzekeringen.
2. Het percentage van de standaard verlaging bedraagt 5% van de uitkering.

Artikel 5. Tweede categorie

1. a. Het niet of in onvoldoende mate meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot scholing en arbeidsinschakeling, waaronder begrepen sociale activering, gericht op arbeidsinschakeling;
 - b. Het zich niet onderwerpen aan een noodzakelijke behandeling van medische aard.
 - c. Het niet, onvoldoende of niet binnen een door het college gestelde termijn nakomen van de inlichtingen en medewerkeringsplicht als bedoeld in artikel 13 IOAW/IOAZ, als dit heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag ontvangen van uitkering; Van een verlaging wordt afgezien:
 1. zodra ter zake van de gedraging strafvervolgning is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen;
 2. zodra het recht tot strafvervolgning is vervallen, doordat het Openbaar Ministerie een schikking met belanghebbende heeft getroffen.
 - d. Het niet naar vermogen door het college opgedragen onbeloonde maatschappelijke nuttige werkzaamheden te verrichten die worden verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet leiden tot verdringing van de arbeidsmarkt.
2. Het percentage van de standaard verlaging bedraagt 30% van de uitkering.

Artikel 6. Derde categorie

1. a. Het niet naar vermogen trachten algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen;
 - b. Het niet dan wel onvoldoende gebruik maken van een door het college aangeboden participatievoorziening, voor zover dit heeft geleid tot het geen doorgang vinden of tot vroegtijdige beëindiging van het participatietraject;
 - c. Het nalaten de opgedragen werkzaamheden of activiteiten naar beste vermogen te verrichten;
2. Het percentage van de standaard verlaging bedraagt 50% van de uitkering.

Artikel 7. Vierde categorie

1. a. Het blijkt geven van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan door het niet of te laat aanvragen van een voorliggende voorziening;
 - b. Het stellen van onredelijke eisen in verband met de te verrichten algemeen geaccepteerde arbeid, die het aanvaarden of verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid belemmeren;
 - c. Het zeer ernstig misdragen tegenover het college en de in zijn opdracht werkende ambtenaren en medewerkers, onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van de IOAW/IOAZ.
2. Het percentage van de verlaging bedraagt 100% van de uitkering.

Artikel 8. Vijfde categorie

1. a. Het blijkt geven van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan als bedoeld in artikel 20 lid 1 IOAW/IOAZ en met inachtneming van het bepaalde in artikel 20 lid 4 IOAW/IOAZ.
2. De uitkering wordt blijvend geweigerd tot de mate waarin de belanghebbende inkomen zou hebben kunnen verwerven.

Hoofdstuk 3 Uitvoeringsbepalingen

Artikel 9. Berekeningsgrondslag

De verlaging wordt toegepast op de uitkeringsnorm.

Artikel 10. Ingangsdatum en tijdvak

1. De verlaging wordt toegepast met ingang van de kalendermaand volgend op de datum waarop het besluit tot het verlagen van de uitkering aan de belanghebbende is bekendgemaakt. Daarbij wordt uitgegaan van de voor die maand geldende uitkeringsnorm.
2. In afwijking van het eerste lid vindt de verlaging van de uitkering direct plaats als:
 - a. er sprake is van het niet of te laat inleveren van een rechtmatigheidsformulier;
 - b. de uitkering in die maand nog niet is uitbetaald.
3. de verlaging van de uitkering vindt plaats:
 - a. voor de duur van één kalendermaand, wanneer er sprake is van een eerste verwijtbare gedraging;
 - b. voor de duur van twee kalendermaanden, wanneer er sprake is van een tweede verwijtbare gedraging, waarvoor hetzelfde of een hoger verlagingspercentage geldt, binnen twaalf maanden na de eerste als verwijtbaar aangemerkte gedraging. De duur van de verlaging wordt verdubbeld, indien de belanghebbende zich binnen twaalf maanden na bekendmaking van een besluit waarbij een verlaging is toegepast, opnieuw schuldig maakt aan een verwijtbare gedraging van dezelfde of hogere categorie. Met een besluit waarmee een verlaging is toegepast wordt gelijkgesteld het besluit om daarvan af te zien op grond van dringende redenen, bedoeld in artikel 13, tweede lid.
4. Het college kan bij een derde en volgende gedraging, waarvoor hetzelfde of een hoger verlagingspercentage geldt, binnen twaalf maanden na de laatste als verwijtbaar aangemerkte gedraging de bijstand voor onbepaalde duur verlagen, rekening houdend met het bepaalde in artikel 2, tweede lid, van deze verordening.
5. Het college kan in bijzondere gevallen de bijstand verlagen voor een langere of voor onbepaalde duur, als de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid of de omstandigheden van de belanghebbende daartoe aanleiding geven.

Artikel 11. Horen van belanghebbende

1. Voordat een verlaging wordt toegepast, wordt de belanghebbende in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Het horen van belanghebbende kan achterwege worden gelaten indien:
 - a. de belanghebbende al eerder in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen en zich sindsdien geen nieuwe feiten of omstandigheden hebben voorgedaan; of
 - b. de belanghebbende niet heeft voldaan aan een verzoek van het college of een door haar ingeschakelde derde, om binnen een gestelde termijn inlichtingen te verstrekken als bedoeld in artikel 13 van IOAW/IOAZ.

Artikel 12. Het besluit tot toepassen van een verlaging

In het besluit tot het toepassen van een verlaging wordt in ieder geval vermeld:

- a. de reden van de verlaging;
- b. de duur van de verlaging;
- c. het percentage waarmee de uitkering wordt verlaagd dan wel het bedrag waarmee de bijstand wordt verlaagd;
- d. de maand(en) waarin de uitkering wordt verlaagd;
- e. indien van toepassing, de reden om af te wijken van een standaardverlaging.

Artikel 13. Afzien van het toepassen van een verlaging

1. Het college ziet af van het toepassen van een verlaging indien elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt.
2. Het college kan volstaan met een schriftelijke waarschuwing indien:
 - a. de gedraging meer dan één jaar vóór constatering van die gedraging door het college heeft plaatsgevonden, tenzij de gedraging een schending van de inlichtingenplicht inhoudt en als gevolg van die gedraging ten onrechte een uitkering is verleend;
 - b. het een eerste verwijtbare gedraging betreft die niet heeft geleid tot het ten onrechte verlenen van of tot een te hoog bedrag aan uitkering. Dit lid is niet van toepassing indien sprake is van het niet of niet tijdig inleveren van het rechtmatigheidsformulier.
3. Het college kan afzien van het toepassen van een verlaging indien het daarvoor dringende redenen aanwezig acht. Omstandigheden die rechtstreeks het gevolg zijn van een als verwijtbaar aan te merken gedraging, zijn geen dringende redenen.
4. Indien het college afziet van het toepassen van een verlaging op grond van dringende redenen, wordt de belanghebbende daarvan schriftelijk mededeling gedaan.

Artikel 14. Samenloop van gedragingen

1. Indien sprake is van één gedraging die schending oplevert van meerdere in de IOAW/IOAZ genoemde verplichtingen, wordt éénmaal een verlaging toegepast. Indien voor schending van die verplichtingen verlagingen met verschillende percentages gelden, wordt de verlaging met het hoogste percentage toegepast.
2. Indien sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van één of meerdere in de IOAW/IOAZ genoemde verplichtingen, wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging toegepast. Deze verlagingen worden gelijktijdig toegepast, tenzij dit gelet op artikel 4, eerste lid, niet verantwoord is.

Artikel 15. Heroverweging

1. Het college heroverweegt de verlaging van de uitkering bedoeld in artikel 10, vierde en vijfde lid, als de verlaging wordt toegepast voor een periode van meer dan drie maanden, binnen de termijn van ten hoogste drie maanden na de datum van het besluit tot verlaging.
2. In het kader van de in het eerste lid bedoelde heroverweging beoordeelt het college of en in hoeverre de omstandigheden en het gedrag van de belanghebbende aanleiding geven te besluiten tot beëindiging of voortzetting van het toepassen van de verlaging van de bijstand.
3. Het college kan bij een besluit tot voortzetting van het toepassen van de verlaging van de bijstand het percentage van de verlaging verdubbelen, rekening houdend met het gestelde in artikel 2, tweede lid.

Hoofdstuk 4 Slotbepalingen

Artikel 16. Bevoegdheid College

Het college kan ten behoeve van de uitvoering van deze verordening, nadere regels vaststellen.

Artikel 17. Hardheidsclausule

Het college kan in individuele bijzondere situaties ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen van deze verordening, indien toepassing van deze verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 18. Overgangsrecht

1. Voor lopende onderzoeken die betrekking hebben op verwijtbare gedragingen vóór 1 januari 2012, geldt dat deze gedragingen zullen worden beoordeeld conform het gestelde in de Maatregelenverordening IOAW en IOAW 2011, die geldt vanaf 1 juli 2010;
2. Voor de beoordeling van recidive op grond van deze verordening geldt dat alle reeds vastgestelde besluiten tot verlaging van de uitkering op grond van de Maatregelenverordening IOAW en IOAW 2011 zoals die van toepassing was vóór 1 januari 2012 meetellen bij de beoordeling van recidive.

Artikel 19. De inwerkingtreding

1. De verordening treedt na haar bekendmaking in werking en werkt terug vanaf 1 januari 2012.
2. Gelijktijdig met de inwerkingtreding van de verordening wordt de Afstemmingsverordening IOAW en IOAZ 2012, door de raad vastgesteld in zijn vergadering van 19 december 2011, ingetrokken.

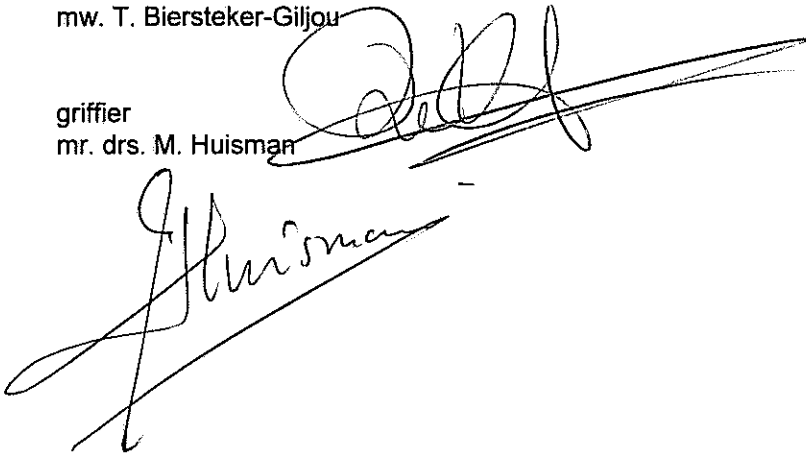
Artikel 20. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: de Afstemmingsverordening IOAW en IOAZ 2012 - 2.

Aldus besloten in de raadsvergadering
van 17 september 2012.

wnd. voorzitter
mw. T. Biersteker-Giljou

griffier
mr. drs. M. Huisman

The image shows two handwritten signatures. The top signature is in black ink and appears to be 'T. Biersteker-Giljou'. The bottom signature is in blue ink and appears to be 'M. Huisman'. Both signatures are written over a horizontal line.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

TOELICHTING

Uitgangspunten in deze verordening zijn dat het college op grond van artikel 20 IOAW/IOAZ verplicht is de uitkering te verlagen bij het niet nakomen van de verplichtingen zoals opgenomen in de verordening (en uitgewerkt in beleidsregels) en dat maatwerk geleverd wordt bij het verlagen van de bijstand. Wanneer iedere vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, ziet het college af van een verlaging van de uitkering.

Artikel 1. Begripsomschrijving

Dit artikel bevat de verschillende begripsomschrijvingen. Een aantal omschrijvingen verdient enige extra aandacht.

Lid 2 onder c. de IOAW/IOAZ

Gekozen is voor een definitie die gelijktijdig naar beide wetten verwijst nu een groot deel van de bepalingen in beide wetten identiek is qua nummering en inhoud en aldus voorkomen wordt dat steeds specifiek naar elke afzonderlijke wet verwezen moet worden.

Lid 2 onder c. uitkeringsnorm

De WWB werkt met verlagingen op de netto bijstand. Om een identiek systeem in de IOAW en IOAZ te creëren is het wenselijk om een begrip te introduceren dat verwijst naar een netto norm.

Lid 2 onder d. verlaging

Ook het blijvend of tijdelijk (gedeeltelijk) weigeren van de uitkering binnen deze verordening wordt als verlaging aangemerkt. Dit houdt verband met de mogelijkheden binnen de IOAW en IOAZ op dit vlak.

Lid 2 onder g. belanghebbende

Daar de in artikel 20, tweede lid IOAW opgenomen bevoegdheden tot het toepassen van een verlaging, volgens dat artikel, daar enkel gelden voor de persoon die is aangewezen op arbeid in dienstbetrekking, is ook het begrip belanghebbende in die zin ingeperkt.

Artikel 2. Het toepassen van een verlaging

Lid 1

De Wet Suwi en de IOAW/IOAZ verbindt aan het recht op uitkering verschillende verplichtingen. Uit het oogpunt van de IOAW/IOAZ is het recht op uitkering geen basisinkomen voor een belanghebbende maar een voorwaardelijk recht, waaraan bij de toekenning nadrukkelijk vorenstaande verplichtingen zijn verbonden. Wanneer de verplichtingen niet worden nagekomen, wordt de uitkeringsnorm verlaagd.

Lid 2

In de verordening zijn voor de verschillende gedragingen die een schending van een verplichting betekenen, standaard verlagingen vastgesteld in de vorm van een vaste procentuele verlaging van de uitkering.

In het tweede lid is de hoofdregel neergelegd dat het college de verlaging dient af te stemmen op de individuele omstandigheden van de belanghebbende en de mate van verwijtbaarheid.

Behoudens de in deze verordening opgenomen uitzonderingen, brengt deze bepaling met zich mee dat het college bij afstemming zal moeten nagaan of, gelet op de individuele omstandigheden van de belanghebbende, afwijking van de hoogte en de duur van de voorgeschreven standaard verlaging geboden is. Afwijking van de standaard verlaging kan zowel een verzwarende als een matigende betekenen.

Artikel 3 Indeling in categorieën

De gedragingen die verband houden met het niet nakomen van de aan het ontvangen van een uitkering verbonden verplichtingen, zijn ingedeeld in categorieën op basis van de verwijtbare gedraging. Een gedraging wordt ernstiger naar mate de gedraging concrete gevolgen heeft voor het niet verkrijgen of behouden van betaalde arbeid dan wel voor het niet bereiken van de doelstelling van een participatietraject.

Ook hebben de categorieën een zekere "bandbreedte". Niet elke gedraging binnen dezelfde categorie is even ernstig of heeft even grote gevolgen. Ook dit aspect zal in de afweging moeten worden betrokken, waarbij nadrukkelijk overwogen dient te worden of de belanghebbende de gevolgen van zijn gedrag redelijkerwijs had kunnen voorzien.

Artikel 4 Eerste categorie

In deze categorie zijn de relatief lichte schendingen van de algemene, uit de wet (Suwi én IOAW/IOAZ) voortvloeiende inlichtingen- en medewerkingsplicht, zoals het niet of het niet tijdig verstrekken van inlichtingen die van belang kunnen zijn bij de arbeidsinschakeling en de beoordeling van het recht op uitkering.

Artikel 5 Tweede categorie

De gedragingen in deze categorie behoren tot het niet of onvoldoende meewerken in de voorfase van de arbeidsinschakeling dan wel de minder positieve houding met betrekking tot de medewerkingsverplichting.

De in deze categorie opgenomen gedragingen zullen leiden tot vertraging van de arbeidsinschakeling of het participatietraject. Van onvoldoende medewerking is in ieder geval sprake als de belanghebbende niet op afspraken in het kader van arbeidsinschakeling / gemeentelijke ondersteuning verschijnt, opdrachten in het kader van het plan van aanpak of scholing niet naar behoren uitvoert of zich niet coöperatief opstelt ten aanzien van diagnostisch onderzoek.

In deze categorie is tevens opgenomen het niet naar vermogen door het college opgedragen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden te verrichten die worden verricht naast op reguliere arbeid en die niet leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt. Omdat het niet nakomen van deze verplichtingen geen belemmering vormen m.b.t. (het komen tot) het zelfstandig voorzien in de noodzakelijke kosten van het bestaan, is deze gedraging in een lagere categorie geplaatst dan bijvoorbeeld het weigeren van algemeen geaccepteerde arbeid.

Artikel 6 Derde categorie

In deze categorie vallen de gedragingen welke belemmerend werken voor het aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid, het niet of onvoldoende meewerken aan het behoud van werk. Het gaat in deze categorie om een negatieve houding en gedrag van de belanghebbende ten aanzien van de arbeidsinschakeling en participatie. Het gaat in deze categorie om dezelfde soort gedragingen als bedoeld in de tweede categorie maar met het belangrijke verschil dat de gedragingen reeds gevolgen hebben (gehad) zoals bij voorbeeld het geen doorgang vinden of afbreken van een participatietraject of de gemeentelijke ondersteuning en het niet nakomen van gemaakte afspraken.

Artikel 7 Vierde categorie

Lid 1 onder c.

Met zeer ernstig misdragen wordt vooral bedoeld agressief gedrag. Onder "het college en in zijn opdracht werkende ambtenaren en medewerkers" wordt niet alleen de consulent verstaan, maar ook de medewerker van de receptie, de telefonist en iedere andere medewerker die namens het college met de belanghebbende in contact treedt.

Onder agressief gedrag wordt verstaan: alle vormen van fysiek geweld, van dreiging met geweld, van intimidatie, stalking, discriminatie naar geslacht, geloof of ras, seksuele intimidatie, vernieling en het dragen van wapens of gevaarlijke voorwerpen. Als er sprake is van agressief gedrag moet uitvoerig worden gerapporteerd over de exacte aard van het gedrag en de omstandigheden waarin het zich heeft voorgedaan.

Voor de vaststelling van de ernst van de gedraging en de mate van verwijtbaarheid (en daarmee dus ook voor de hoogte van het percentage van de verlaging) vormen de omschrijvingen van agressief gedrag in het "Veiligheidsprotocol gemeente Den Helder" het uitgangspunt. In dit protocol worden de diverse gedragingen omschreven en is een onderverdeling gemaakt naar ernst van gedragingen.

Het toepassen van een verlaging staat overigens geheel los van het doen van aangifte bij de politie. Het college besluit tot verlaging, terwijl de medewerker tegen wie de agressie zich richtte aangifte kan doen bij de politie.

Het verlagen van de uitkering wegens ernstig wangedrag laat de bevoegdheid onverlet om de pleger gedurende een periode de toegang tot het gebouw te ontzeggen.

Voorwaarde voor het kunnen opleggen van een verlaging is dat het zich zeer ernstig misdragen dient plaats te vinden bij het (niet) nakomen van een (andere) aan het ontvangen van de uitkering verbonden verplichting. Indien een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt, geheel los, van een (andere) aan het ontvangen van de uitkering verbonden verplichting, dan is binnen de IOAW/IOAZ tegen deze gedraging geen sanctie mogelijk.

Artikel 8 Vijfde categorie

In deze bepalingen zijn de mogelijkheden die de IOAW en IOAZ biedt om de uitkering (tijdelijk en/of blijvend geheel of gedeeltelijk) te weigeren volledig uitgewerkt. Indien niet bekend is wat de omvang van de inkomsten had kunnen zijn, wordt uit gegaan van het minimum (cao-)loon.

Artikel 9 Berekeningsgrondslag

Lid 1

Zoals al aangegeven wordt de **verlaging** toegepast op de netto norm.

Onder de norm wordt verstaan de van toepassing zijnde wettelijke norm inclusief gemeentelijke toeslag of verlaging en inclusief vakantietoeslag.

Artikel 10 Ingangsdatum en tijdvak

Lid 1

Verlagen van de uitkering kan in beginsel op twee manieren, te weten: met terugwerkende kracht, door middel van een herziening van de uitkering of door middels van verlaging van de uitkering in de eerstvolgende maand(en). In deze verordening is bewust gekozen voor de tweede manier, omdat in dat geval niet overgegaan te worden tot herziening en terugvordering van uitkering. Om die reden is in dit lid vastgelegd dat de verlaging ingaat per de eerstvolgende kalendermaand, waarbij wordt uitgegaan van de voor die maand geldende uitkeringsnorm.

Lid 2

In twee situaties vindt de verlaging direct plaats; als het rechtmatigheidsformulier niet tijdig maar binnen de gegeven hersteltermijn wordt ingeleverd én in de situatie dat het besluit tot verlaging is genomen (middels beschikking) en de uitkering nog niet is uitbetaald aan belanghebbende.

Lid 3

Het derde lid regelt de duur van de verlaging bij een eerste gedraging (sub a) en bij recidive binnen twaalf maanden (sub b). Een eerste gedraging kan hoogstens leiden tot een verlaging voor de duur van één kalendermaand, een tweede gedraging tot maximaal twee kalendermaanden. Bepalend voor recidive is de datum waarop de eerste gedraging als verwijtbaar is aangemerkt en de belanghebbende hiervan redelijkerwijs op de hoogte had kunnen zijn (dus de verzenddatum van de beschikking naar aanleiding van de eerste gedraging).

Artikel 11 Horen van belanghebbende

Lid 1

Op grond van afdeling 4.1.2 van de Algemene wet bestuursrecht is in een aantal gevallen het horen van de belanghebbende verplicht bij de voorbereiding van beschikkingen. Deze hoorplicht geldt echter niet bij de voorbereiding van beschikkingen die betrekking hebben op een financiële aanspraak (artikel 4:12 Awb) behalve bij subsidies. In dit artikel wordt het horen van belanghebbende, voordat een verlaging wordt toegepast, in beginsel voorgeschreven. Het horen kan zowel mondeling als schriftelijk gebeuren.

Lid 2

Dit lid bevat de uitzondering dat in de situatie dat de verlaging van de bijstand het gevolg is van het feit dat belanghebbende de inlichtingen- en/of medewerkingsplicht niet nakomt, niet meer overgegaan hoeft te worden tot het horen van de belanghebbende hierover.

Artikel 12 Het besluit tot toepassen van een verlaging

Het verlagen van de uitkering als gevolg van een verwijtbare gedraging vindt plaats door middel van een besluit. In dit artikel wordt aangegeven wat in ieder geval moet worden vermeld. Deze eisen vloeien rechtstreeks voort uit de Awb en dan in het bijzonder het motiveringsbeginsel.

Artikel 13 Afzien van het toepassen van een verlaging

Lid 1

In artikel 20 derde lid IOAW/IOAZ is bepaald dat het college van een verlaging afziet indien elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt.

Lid 2

Dit lid regelt de schriftelijke waarschuwing en geeft de mogelijkheid om bij een eerste verwijtbare gedraging met een waarschuwing te volstaan. Uitgangspunt blijft echter dat verwijtbaar gedrag in beginsel tot verlaging van de

uitkering leidt. Als wordt overwogen om met een waarschuwing te volstaan, moet dit uitdrukkelijk worden gemotiveerd. Een waarschuwing bij een eerste gedraging is dus geen automatisme. Het zal in vrijwel alle gevallen gaan om relatief onbeduidende gedragingen met geen voor het recht op, of de hoogte van de bijstand directe gevolgen en/of van geringe mate van verwijtbaarheid. De feitelijke gedraging moet wel worden omschreven in een waarschuwingsbeschikking en telt mee bij recidive.

Bij iedere categorie gedragingen kan, met inachtneming van bovenstaande, in beginsel met een waarschuwing worden volstaan.

Er wordt géén schriftelijke waarschuwing gegeven als de verwijtbare gedraging het te laat inleveren van het periodieke rechtmatigheidsformulier betreft.

Een andere reden om af te zien van het verlagen van de uitkering is dat de gedraging te lang geleden heeft plaatsgevonden. In verband met de effectiviteit (lik-op-stuk) is het nodig dat de verlaging spoedig nadat de gedraging heeft plaatsgevonden, wordt toegepast. Om deze reden is dan ook in dit lid geregeld dat het college geen verlagingen toepast voor gedragingen die langer dan een jaar geleden hebben plaatsgevonden. Om de verwijtbare gedraging toch niet als onopgemerkt voorbij te laten gaan, wordt volstaan met een schriftelijke waarschuwing.

Voor gedragingen die een schending van de inlichtingenverplichting inhouden en als gevolg waarvan ten onrechte of tot een te hoog bedrag bijstand is verleend, geldt in deze verordening geen termijn. Dit daar het schenden van de inlichtingenplicht zich ook na de duur van een jaar kan openbaren.

Lid 3

Hierin wordt geregeld dat het college kan afzien van het toepassen van een verlaging indien het daarvoor dringende redenen aanwezig acht. Wat dringende redenen zijn, is afhankelijk van de concrete (nood)situatie en kan derhalve niet op voorhand worden vastgelegd. De (nood)situatie mag echter niet het gevolg zijn van de verwijtbare gedraging. Als de belanghebbende door verwijtbaar ontslag in ernstige financiële nood komt te verkeren, kan dat nooit een reden zijn om van de afstemming van bijstand af te zien. Die omstandigheden zijn immers het gevolg van het verwijtbare gedrag.

Lid 4

Het doen van een schriftelijke mededeling dat het college afziet van het toepassen van een verlaging wegens dringende redenen is van belang in verband met eventuele recidive en in het kader van het motiveringsbeginsel (artikel 3:46 Awb).

Artikel 14 Samenloop van gedragingen

Lid 1

Indien door één gedraging meerdere verplichtingen tegelijkertijd worden geschonden, wordt éénmaal een verlaging toegepast. Uitgegaan wordt dan van de verlaging met het hoogste percentage.

Lid 2

Het toepassen van meerdere verlagingen tegelijkertijd is mogelijk. Het dient dan echter wel te gaan om verschillende gedragingen waarvoor een verlaging mogelijk is. Bij samenloop van verschillende verwijtbare gedragingen die schending van één of meerdere verplichtingen tot gevolg hebben, dient het college de percentages bij elkaar op te tellen (de zogenaamde stapeling). Bij de beoordeling van de ernst van het feit en de mate van verwijtbaarheid kunnen de verschillende gedragingen uiteraard wel in onderlinge samenhang worden gezien. Dit kan reden zijn om voor het geheel aan gedragingen een verlaging met een lager percentage toe te passen.

Artikel 15 Heroverweging

Lid 1

In de IOAW/IOAZ is niet vastgelegd dat een besluit tot verlaging van langere of onbepaalde duur heroverwogen dient te worden. Een onderzoek in het kader van dergelijke heroverweging binnen drie maanden na het besluit tot verlaging van uitkering voor langere of onbepaalde duur is genomen, is in deze verordening opgenomen om zorgvuldige besluitvorming te waarborgen.

Dit onderzoek kan in sommige gevallen schriftelijk plaatsvinden, afhankelijk van de aard van de verplichting of gedraging. Zo kan, in de situatie van het niet nakomen van de sollicitatieplicht, worden volstaan met het opvragen van schriftelijke bewijzen waaruit blijkt dat belanghebbende wel voldoende inspanningen heeft gepleegd om werk te vinden. In andere situaties kan het noodzakelijk zijn om de belanghebbende op te roepen. Als de belanghebbende de gevraagde gegevens niet overlegt, of geen gehoor geeft aan oproepen, dan vindt de heroverweging plaats op basis van de dan bekende gegevens dat veelal tot voortzetting van de verlaging zal leiden. De heroverweging resulteert in een beschikking.

Lid 2

Het resultaat van de heroverweging kan tweeledig zijn. Beëindiging van de verlaging na drie maanden vindt plaats als de belanghebbende laat blijken zich inmiddels niet langer schuldig te maken aan de verwijtbare gedraging waarvoor de verlaging was toegepast of aannemelijk maakt dat hij zich voortaan aan de opgelegde verplichtingen zal houden.

Van voortzetting zal sprake zijn als de belanghebbende zich ook ten tijde van de heroverweging nog steeds aan de verwijtbare gedraging schuldig maakt. De voortzetting kan, afhankelijk van de omstandigheden, mate van verwijtbaarheid en ernst van de gedraging, plaatsvinden voor bepaalde of onbepaalde duur. Bij voortzetting voor onbepaalde duur moet binnen uiterlijk drie maanden opnieuw een heroverweging plaatsvinden. Heroverweging kan overigens leiden tot voortzetting met vaststelling van een lager percentage als de belanghebbende blijkt geeft zijn gedrag enigszins, maar onvoldoende, te hebben verbeterd.

Lid 3

Deze bepaling biedt de mogelijkheid om bij volharing het percentage van de verlaging te verdubbelen. Hierbij moet gedacht worden aan bijvoorbeeld de weigerachtigheid om mee te werken aan participatietraject. Als hiervoor een verlaging is toegepast en belanghebbende blijft medewerking weigeren, ook na een tweede verlaging van bijstand voor twee maanden en na een derde voor onbepaalde duur, dan kan bij voortzetting het percentage worden verdubbeld. Ook hierbij staat een zorgvuldige belangenafweging voorop.